

Tuskin tunnen häntä ja kuitenkin
Tulin häntä tapaamaan
Hän on niin kovin kaunis vieläkin
Kun kääntyy minua katsomaan
tämä yö on minulle viimeinen
Kuulen hänen sanovan
Olen sairas ja väsynyt ihminen
Ja siksi lähteä haluan
sinä tiedät jo jotakin elämästä
Jotain tiedän minäkin
Kun vain uskallat lakata pelkäämästä
Paratiisin saat takaisin
hän vielä jatkaa kyynelet silmissään
Sanaa jokaista painottaen
Hän pitää kättäni tiukasti kädessään
Ja sanoo silmiin katsoen...
en kadu ketään niistä, joita syliini suljin
Heitä sentään rakastin
Itken kaikkia niitä
Joiden ohitse kuljin
Joita väistin ja pakenin
sillä aina kun ihmisen lähelle päästin
Löysin lähelle itsekin
Mutta jos itseäni
Varjelin ja säästelin
Hetki eksyin ja palelin
hänen katseensa sammuu, hän huokaisee
Hänen otteensa raukeaa
Siinä samassa silmiä häikäisee
Ja huoneen ikkuna aukeaa
kun jälleen katson häntä, hän muuttunut
Onkin linnuksi edessäin
Ja linnun siipeä puhtaana valkoista
Minä pidänkin kädessäin
lintu nousee ja lentoon jo lehahtaa
Minä paikalle yksin jään
Hahmo taivaan korkeuksiin loittoa
Huone humisee tyhjyyttään
istun hiljaa vielä ja muistelen
Hänen viime sanojaan
Niitä puoliääneen toistelen
Kun hän on mennyt menojaan...
en kadu ketään niistä, joita syliini suljin
Heitä sentään rakastin
Itken kaikkia niitä, joiden ohitse kuljin
Joita väistin ja pakenin
sillä aina kun ihmisen lähelle päästin
Löysin lähelle itsekin
Mutta jos itseäni varjelin ja säästelin
Hetki eksyin ja palelin